

1989 óta ünnepeljük január 22-én a magyar kultúra napját annak emlékére,
hogy Kölcsey Ferenc - a kézirat tanúsága szerint -
1823-ban ezen a napon tisztázta le és jelölte meg dátummal
Csekén a Himnusz kéziratát.

Január 22-én tehát a **MAGYAR KULTÚRÁT** ünnepeljük.

**A pandémia nem teszi lehetővé a személyes találkozást,
ezért az online felületeket igénybe véve kérdezzük:**

MIT JELENT SZÁMUNKRA 2022-ben A MAGYAR KULTÚRA?

Várjuk a válaszokat a facebook.com/csepregikultura közösségi oldalra,
legyen az egy mű címe, vagy maga a mű,
egy művészeti alkotás megnevezése, vagy maga az alkotás,
egy közösség neve, vagy a produktuma,
néhány soros gondolatfutam, vagy ...

KÖLCSEY FERENC: HIMNUSZ

A MAGYAR NÉP ZIVATAROS SZÁZADAIBÓL

Isten, áldd meg a magyart
Jó kedvvel, bőséggel,
Nyújts feléje védő kart,
Ha küzd ellenséggel;
Bal sors akit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
M megbűnhődte már e nép
A múltat s jövőndőt!

Őseinket felhozád
Kárpát szent bércére,
Általad nyert szép hazát
Bendegúznak vére.
S merre zúgnak habjai
Tiszának, Dunának,
Árpád hős magzatjai
Felvirágozának.

Értünk Kunság mezein
Ért kalászt lengettél,
Tokaj szőlővesszein
Nektárt csepegtettél.
Zászlónk gyakran plántálád
Vad török sáncára,
S nyögte Mátyás bús hadát
Bécsnek büszke vára.

Hajh, de bűneink miatt
Gyúlt harag kebledben,
S elsújtád villámidat
Dörgő fellegedben,
Most rabló mongol nyilát
Zúgattad felettünk,
Majd töröktől rabigát
Vállainkra vettünk.

Hányszor zengett ajkain
Ozman vad népének
Vert hadunk csonthalmain
Győzedelmi ének!
Hányszor támadt tenfiad
Szép hazám, kebledre,
S lettél magzatod miatt
Magzatod hamvvedre!

Bújt az üldözött, s felé
Kard nyúlt barlangjában,
Szerte nézett s nem lelé
Honját e hazában,
Bércre hág és völgybe száll,
Bú s kétség mellette,
Vérözön lábainál,
S lángtenger fölette.

Vár állott, most kőhalom,
Kedv s öröm röpkedtek,
Halálhörgés, siralom
Zajlik már helyettek.
S ah, szabadság nem virul
A holtnak véréből,
Kínzó rabság könnye hull
Árvák hó szeméből!

Szánd meg Isten a magyart
Kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart
Tengerén kínjának.
Bal sors akit régen tép,
Hozz rá víg esztendőt,
M megbűnhődte már e nép
A múltat s jövőndőt!